

Sygn. akt II KO 78/17

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 24 stycznia 2018 r.,

w sprawie **A. B.**

oskarżonej o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.,

inicjatywy przekazania do rozpoznania sprawy innemu sądowi równorzędnemu,

wyrażonej w postanowieniu Sądu Rejonowego w Ł.

z dnia 14 grudnia 2017 r., sygn. akt V K [...],

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w Ł. wpłynął akt oskarżenia przeciwko A. B. o popełnienie czynu zabronionego z art. 278 § 1 k.k.

Postanowieniem z dnia 14 grudnia 2017 r. Sąd Rejonowy w Ł. zwrócił się do Sądu Najwyższego, w trybie art. 37 k.p.k., o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O., w okręgu [...]. Zdaniem Sądu Rejonowego, przesłanką przemawiającą za przekazaniem sprawy temu właśnie Sądowi jest stan zdrowia oskarżonej A. B., który uniemożliwia jej stawiennictwo w Sądzie właściwym miejscowo, natomiast nie wyklucza jej udziału w rozprawie przed Sądem Rejonowym w O.. Z akt sprawy wynika, że A. B. mieszka w O..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Inicjatywa Sądu Rejonowego w Ł. zasługuje na uwzględnienie. Analiza akt sprawy wskazuje, że w niniejszej sprawie zachodzi konieczność odstąpienia

od ogólnej zasady właściwości miejscowej, gdyż przemawia za tym dobro wymiaru sprawiedliwości stanowiące wyłączną, ale i konieczną przesłankę zastosowania w danej sprawie instytucji określonej w art. 37 k.p.k. Odstępstwo od reguły, o której mowa w art. 31 § 1 k.p.k., podyktowane jest potrzebą skutecznego przeprowadzenia procesu w sytuacjach, w których wydaje się to mało realne bez odstępstwa od zasady właściwości miejscowej sądu. Jeżeli ustalony i potwierdzony zły stan zdrowia oskarżonego w ogóle wyklucza możliwość jego uczestnictwa w procesie przed sądem miejscowo właściwym, odległym od miejsca zamieszkania oskarżonego, bądź wprawdzie nie czyni tego aż tak kategorycznie, ale znacznie utrudnia jego obecność na rozprawach w tym sądzie ze względu na narażanie zdrowia i życia na poważne niebezpieczeństwo, to wówczas „dobro wymiaru sprawiedliwości” wymaga, aby sprawę przekazać do sądu miejsca zamieszkania oskarżonego.

W omawianej sprawie miały miejsce tego rodzaju uwarunkowania. Opinie biegłego z zakresu medycyny sądowej w W., przeprowadzone na wniosek Sądu Rejonowego, jednoznacznie potwierdziły, że oskarżona z uwagi na stan zdrowia nie nadaje się do udziału w czynnościach sądowych poza miejscem zamieszkania, ale może uczestniczyć w rozprawach przed Sądem Rejonowym w O. – w miejscu jej zamieszkania.

Zgodzić się należy ze stanowiskiem Sądu Rejonowego w Ł., że zaniechanie decyzji o przekazaniu sprawy Sądowi położonemu blisko miejsca zamieszkania oskarżonej, wobec schorzeń A. B., spowodowałoby tylko dalszą przewlekłość postępowania i pogłębiło ryzyko w ogóle jego nieprzeprowadzenia, a stan taki nie służyłby dobru wymiaru sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy uznał za słuszny postulat Sądu terytorialnie właściwego, aby całą sprawę przekazać na podstawie art. 37 k.p.k. Sądowi równorzędnemu. Sąd ten wskazał na fakt, iż w sprawie A. B. wydano już dwie opinie o jej zdrowiu, pierwszą w lipcu 2017 r., zaś drugą w grudniu 2017 r. i w obu biegły kategorycznie stwierdził niemożność brania przez oskarżoną udziału w rozprawach w Ł.. Na kolejną opinię trzeba byłoby czekać następne 4-5 miesięcy, podczas gdy nie ma przeszkód, aby oskarżoną sądzono w Sądzie w O.. Wobec powyższego, dla usprawnienia procedowania, cała sprawa powinna podlegać przekazaniu

na podstawie art. 37 k.p.k. Zauważyć należy, że dotychczas Sąd Rejonowy w Ł. podejmował czynności procesowe zmierzające do rozpoczęcia sprawy, jednak otwarcie przewodu sądowego, pomimo wyznaczenia już trzech terminów rozpraw (w dniach 12 maja, 14 czerwca oraz 5 lipca 2017 r.) było udaremnione przez okoliczności niezależne od Sądu, a leżące po stronie oskarżonej. Przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O. z powodów podanych przez Sąd miejscowo właściwy zagwarantuje jej szybsze rozpoczęcie i sprawny tok, a w konsekwencji umożliwi jej zakończenie w rozsądnym terminie.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.